

[Birthe Nielsen]

institutioner tjener et socialpædagogisk formål som supplement til hjemmet under børnenes opvækst, og at det er af betydning for barnets udvikling.

De skærpede krav er af Frederikshavn kommune indført for at komme ventelisterne til livs.

Det virker urimeligt, at en kommune for at undgå en påkrævet udbygning af daginstitutionssområdet anlægger kriterier som nævnt i spørgsmålet. Ved at kræve dokumentation for fast arbejde for opnåelse af en institutionsplads afskærer man jo arbejdsløse forældre, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, fra at få deres børn passet. Modsat kan arbejdsløse forældre ifølge børnepasningscirkulæret ikke anses at være til rådighed for arbejdsmarkedet, når de ikke kan opnå daginstitutionensplads til deres børn.

Det er derfor af interesse at vide, hvorledes ministeren vil sikre, at kommunen ikke fortsat overtræder lovens bestemmelser.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg spørger socialministeren om lovligheden af den praksis, som en kommune her i landet, nemlig Frederikshavn kommune, har indført. Den forlanger, at forældre skal kunne dokumentere, at de har fast arbejde, for at få deres børn i en daginstitution. Ifølge loven skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i institutionerne for børn og unge. Sådan er det ifølge socialministeriets egne cirkulærer, og man pointerer oven i købet meget kraftigt, at institutionerne skal være et pædagogisk tilbud til alle børn.

Når Frederikshavn kommune nu er i gang med at indføre en anden praksis, gør den det på grund af kommunens ventelister, men det virker fuldstændig urimeligt, at en kommune for at undgå en påkrævet udbygning af daginstitutionssområdet anlægger kriterier, som er i strid med loven. Samtidig kræver kommunen dokumentation for, at man har fast arbejde, og dermed afskærer den jo arbejdsløse forældre, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, fra at få deres børn passet. Modsat kan arbejdsløse forældre ifølge børnepasningscirkulæret ikke anses for at være til rådighed for arbejdsmarkedet, når de ikke kan få deres børn i en institution.

Jeg vil derfor anmode ministeren om at besvare dette spørgsmål: hvad agter ministeren at gøre i denne anledning?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Hvad angår henvisningen til børnepasningscirkulæret, skal jeg lade det ligge. Jeg forstår, at et andet medlem fra fru Birthe Niensens gruppe har stillet et spørgsmål til arbejdsministeren om det, og det vil blive besvaret senere.

Hvad angår det til mig stillede spørgsmål, vil jeg gerne fremhæve, at bilstandsloven ikke indeholder nogen regler, der giver mulighed for at udelukke bestemte grupper af børn fra optagelse i en daginstitution. I socialministeriets cirkulære af 29. marts 1976 om institutioner under kommunerne er det i punkt 38 angivet, at det sociale udvalg ved sin bestemmelse om optagelse i daginstitution særlig bør tage hensyn til børn af enlige og børn, der er henvist fra anden myndighed eller speciallæge, børn, hvis forældre begge er udearbejdende, søskende til børn, der allerede er anbragt i daginstitution, samt børn med særlige pædagogiske eller sociale behov. Dette er altså de grupper af børn, som forlods bør have adgang til daginstitutionerne, og det vil derfor afhænge af antallet af institutionspladser, i hvilket omfang andre grupper af børn kan blive optaget.

Jeg er ikke bekendt med, hvordan pladsanvisningen er tilrettelagt i Frederikshavn kommune, og kan derfor heller ikke tage stilling til, hvordan den forholder sig til de retningslinjer, der er givet fra centralt hold.

Birthe Nielsen (SF):

Det er kommunens pligt ifølge det cirkulære, som socialministeren selv omtalte, at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i daginstitutioner til børn og unge eller anden mulighed for børnepasningsordninger. Socialministeren er jo den øverste myndighed, og i det øjeblik kommunerne gør noget ulovligt, må det være socialministeren, der griber ind over for kommunerne. Det kan få konsekvenser for alle kommunerne landet over, hvis man giver frit løb i én kommune, fordi man ikke udbygger institutionerne i takt med det behov, der er, og oven i købet gør det så ulovligt, at man siger, at kvinder ikke står til rådighed for arbejdsmar-